

Memòria de l'intervenció arqueològica preventiva efectuada a SPR -4 Les Hortes

Sabina Calleja Ballbé

Avis legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 2.5 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets i no se'n faci un ús comercial. No es pot alterar, modificar o generar una obra derivada a partir d'aquesta obra. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/es/legalcode.ca>.

ÍNDEX

1. FITXA TÈCNICA
 2. INTRODUCCIÓ
 3. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC
 3. 1. La comarca del Vallès Oriental
 3. 2. La Roca del Vallès
 4. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS I ELEMENTS DE PATRIMONI ARQUITECTÒNIC
 4. 1. Antecedents arqueològics del Vallès Oriental
 4. 2. Antecedents arqueològics del municipi La Roca del Vallès
 4. 3. Antecedents arqueològics de La Roca del Vallès
 4. 4. Patrimoni arquitectònic de La Roca del Vallès
 5. METODOLOGIA DE TREBALL
 6. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS
 6. 1. Metodologia aplicada a la intervenció
 6. 2. Resultats de la intervenció
 7. CONCLUSIONS
 8. BIBLIOGRAFIA
-
- ANNEX 1: REPERTÒRI ESTRATIGRÀFIC
- ANNEX 2: DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
- 2.1. FOTOGRAFIES
 - 2.2. PLANIMETRIA
- ANNEX 3: INVENTARI MATERIAL ARQUEOLÒGIC

1. FITXA TÈCNICA

NOM DEL JACIMENT	SPR-4 Les Hortes
UBICACIÓ	Centre històric de La Roca del Vallès
COORDENADES UTM	X: 443906 Y: 4604666 Z: 122,706 m.s.n.m
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control arqueològic
DATES D'INTERVENCIÓ	16 al 28 d'agost de 2007
PROMOTOR	AJUNTAMENT DE LA ROCA DEL VALLÈS
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Sabina Calleja Ballbé Dibuix: Sabina Calleja Ballbé

2. INTRODUCCIÓ.

La intervenció arqueològica que es va dur a terme estava motivada per la redacció del **Pla Parcial del sector SPR-4 –Les Hortes** de la Roca del Vallès.

Referent a aquest treball de redacció del Pla Parcial del sector SPR-4-Les Hortes, l'Ajuntament de la Roca del Vallès va encarregar a l'empresa d'arqueologia ATICS SL., la realització de l'Estudi de l'afectació sobre Patrimoni Cultural (Arqueològic i Arquitectònic) .

Part d'aquest estudi contemplava sol·licitar durant l'estiu del 2007, una intervenció arqueològica, per procedir a l'execució del vial, prolongació del carrer Pau Casals, que afecta plenament a la Zona d'Expectativa Arqueològica 1. Finalment es va decidir no realitzar per ara l'execució de les obres d'urbanització de l'esmentat vial, doncs a l'actualitat s'hi troba implantada provisionalment en mòduls el CEIP Mogent i no hi havia garantida que l'execució de l'obra estigués concloua abans de l'inici del curs escolar.

Malgrat això, el fet que la coordinació dels treballs d'urbanització del sector SPR-4 i de la implantació dels nous mòduls s'estava duent per dos tècnics de l'Ajuntament diferents, un dels quals es trobava de vacances i la urgència i necessitat de que els treballs de dotació de serveis del CEIP Mogent estiguin enllestits per l'inici del curs escolar, va provocar una descoordinació, que va comportar la implantació del tub de clavegueram i en conseqüència, la realització de les tasques d'urbanització sense el perceptiu permís d'arqueologia.

Una vegada detectada la situació pels serveis tècnics municipals i una vegada informada la Direcció General del Patrimoni Cultural, l'Ajuntament de la Roca del Vallès va encarregar a l'empresa ATICS, S.L. la realització d'aquesta intervenció arqueològica de caire preventiu.

Per tant, L'Ajuntament de la Roca del Vallès sol·licità tramitar el pertinent permís/autorització de la Direcció General del Patrimoni Cultural per tal de poder iniciar una intervenció arqueològica (control arqueològic) en la zona afectada per *La redacció del Pla Parcial del sector SPR-4 Les Hortes (La Roca del Vallès)*.

Els treballs de control arqueològic del que quedava de rasa es varen dur a terme entre els dies 16 i 28 d'agost de 2007. Aquestes tasques foren gestionades per l'empresa ATICS, S.L. Gestió i Difusió del Patrimoni Arqueològic i Històric, sota la direcció tècnica i científica de Sabina Calleja i Ballbé.

3. SITUACIÓ GEOGRÀFICA.

La depressió vallesana és un dels indrets de Catalunya on millor es reflecteix l'impacte de l'activitat humana sobre el medi. La importància de la zona en les comunicacions terrestres, coneguda des de l'antiguitat, la proximitat de la metròpoli de Barcelona i la riques del sòl són alguns dels aspectes que ha influït en una intensa humanització.

Per la seva banda la topografia de la Serralada Litoral condiona la superfície i dificulta la instal·lació d'edificacions i poblament, alhora gaudeix d'una ampla superfície de boscos en detriment d'espais per a l'agricultura i la indústria.

3.1 La comarca del Vallès Oriental:

La comarca del Vallès Oriental, en línies generals comprèn la planura i els pendents que van de les crestes del Montseny i el sector de falles i cingleres de bertí (952m) a Sant Miquel del Fai i Sant Sadurní de Gallifa (950m), tots ells part integrant de la Serralada Pre-Litoral, fins a la Serralada Litoral, formada pels massissos de Sant Mateu (499m), el Corredor (634m) i el Montnegre (759 m).

Aquestes dues alineacions muntanyoses marquen els seus límits Nord i sud-est i formen a l'extrem Est l'ample congost o llindar natural per on s'escola la Tordera. Aquest gran triangle es tanca a ponent per la petita elevació que marca al divisòria d'aigües entre la riera de Tenes i la riera de Caldes, aquesta ja al Vallès Occidental.

La plana del Vallès té un clar pendent amb direcció de nord a sud, que és el que segueixen els seus corrents d'aigua a excepció de la riera de Mogent, del sector més meridional de la Tordera i el seu afluent la riera de Trentapasses, que esdevenen rius paral·lels a la Serralada Litoral amb direcció est/sud-oest per a la riera de Mogent i vers l'est per a la riera de Trentapasses i la Tordera.

Dins del Vallès Oriental podem distingir 4 zones geogràfiques ben definides:

- la de la riera de Tenes amb Sant Feliu de Codines i subsidiàriament Gallifa.
- la del Congost, que té com a eix el Tagamanent, la Garriga, les Franqueses, Granollers amb la zona subsidiària de Cànoves, Cardedeu, els dos Vilamajor i la part alta de la riera de Mogent. És en aquesta zona a on es localitza el jaciment objecte d'aquest estudi.
- el sector sud o del Besòs (format de la unió del Congost i la riera de Mogent) de Montmeló i La Llagosta.
- el sector muntanyenc tributari de la Tordera, que comprèn el sector E del Montseny i Vilalba Sasserra.

Geològicament, cal destacar que els roques més velles que afloren a la comarca del Vallès Oriental tenen una antiguitat de 600 milions d'anys. Unes són d'origen igni-plutònic (granits, granodiorites i tonalites) i la resta són d'origen sedimentari o bé metasedimentari, fruit dels metamorfismes de roques inicialment sedimentàries.

Així, la successió estratigràfica reconeguda al Vallès Oriental comença en un moment indeterminat del paleozoic inferior o del precambrià superior. És una successió d'origen sedimentari, amb una evolució que culmina amb el seu plegament i aixecament durant el carbonífer. Tot això porta a l'aparició d'una gran serralada herciniana, que els agents geològics externs aniran erosionant i així, tot just acabar l'era paleozoica, la serralada quedarà completament arrasada i es formarà una gran superfície d'erosió més o menys aplanada.

Sobre aquesta superfície es van dipositar nous sediments, iniciant un nou cicle : l'alpí. És durant aquest cicle quan s'alçaran les serralades més joves del planeta, formades al llarg de diverses fases orogèniques separades en el temps. El cicle alpí, comença amb la deposició dels primers sediments no afectats pels processos deformators, situats sobre el solco hercinià. D'aquests primers temps no en tenim gairebé cap registre sedimentari (paleozoic més alt o permian superior).

En iniciar-se el mesozoic aquesta successió estratigràfica torna a estar de nou ben representada, però es perd de nou fins a l' inici del cenozoic. Durant el neogen (cenozoic superior) la sedimentació es limitarà a la depressió del Vallès. La darrera etapa és la post-tectònica, que abasta des del neogen fins a l'actualitat. Durant aquesta etapa es formà la depressió del Vallès.

Finalment, els materials més recents corresponen a petits dipòsits d'edat quaternària. Es tracta de sediments acumulats durant els darrers 1.700.000 anys. En general els gruixos de materials quaternaris són poc importants, a excepció del sector de la fossa vallesana, amb nivells relativament potents.

Les acumulacions quaternàries més importants corresponen a dipòsits al·luvials o torrencials amb els principals cursos d'aigua. Els més importants, en quant a potència, són antigues terrasses formades per acumulacions de còdols amb una matriu sorrenco-argilosa. Aquestes terrasses antigues (plistocè mitjà superior) es situen a diferents alçades per damunt de la xarxa fluvial actual. Al costat dels principals cursos d'aigua hi ha dipòsits més moderns (holocè) de graves, sorres, llims i argiles que corresponen a les planes d'inundació i als llits ordinaris d'aquests rius i rieres.

Cal destacar en aquesta comarca la presència d'abundants manantials d'aigües cloruro-sòdiques, litíniques i fluorades, d'origen meteòric que afloren a una temperatura de fins a 70 °C, i que són l'origen d'un important conjunt termal al nucli urbà de Caldes de Montbui (*Aqua Calidae*).

Situació Vallès Oriental

Municipi de La Roca del Vallès

3.2 La Roca del Vallès:

La Roca del Vallès és un municipi del Vallès Oriental de 36 km², al límit amb el Maresme, a la vall mitjana del riu Mogent. El poble és a l'esquerra del riu, al peu del vessant de ponent del coll de Parpers, dominat pel castell de la Roca del Vallès, a l'indret identificat tradicionalment amb l'estació *Praetorium* de la via romana vers Tarragona.

L'Eixample se situa bàsicament al sud d'aquest sector, amb l'eix a la carretera de Vilanova del Vallès i Barcelona (BV-5001 o Avinguda de Catalunya). Al voltant del centre de La Roca es configuren un seguit d'urbanitzacions (Can Gurri, la Pineda, Roca 2) o el sector de Can Colet, a l'altra banda de la riera.

Al nord-oest, sobre la carretera de La Roca i Mataró, se situa el segon nucli de poblament del terme, la Torreta, agrupament urbà sorgit per aflluència de la propera ciutat de Granollers. A l'altre extrem nord-oriental es troba el poble de Santa Agnès de Malanyanes, a l'esquerra de la riera del Mogent. El nucli urbà (125 metres d'alt) és a l'esquerra del Mogent, al peu del vessant de ponent del coll de Parpers, dominat pel castell de la Roca del Vallès, com hem dit identificat amb el *Praetorium* de la via romana vers Tarraco.

Al terme municipal de La Roca s'han localitzat testimonis de l'anomenada cultura dels sepulcres de fossa (Can Rafael del Forn) –fa prop de 4500 anys-, caracteritzada per els tombes excavades a terra i cobertes per una gran pedra. La zona ofereix també una important concentració de construccions i tombes megalítiques: la pedra de les Orenetes, el dolmen de Can Planas, el dolmen de Céllecs, la pedra de les Creus, la pedra Foradada i sobretot la galeria coberta de Can Gol, una de les més importants de Catalunya. El poblat ibèric de Céllecs i l'assentament iberoromà del turó de l'Arbocera defineixen la continuïtat en el poblament i la riquesa arqueològica de la zona.

En època cristiana, les primeres referències documentals del lloc de la Roca són del segle X: de l'any 932 és l'acta de consagració de la parròquia de Sant Sadurní de la Roca per Emma, abadessa de Sant Joan de les Abadesses que sembla que repoblà el territori amb gent de la Vall de Sant Joan i entre el 953 i el 956 s'esmenta el seu terme, i fou totalment renovada l'any 1559.

La fita històrica més important és el Castell de la Roca del Vallès, que comprenia durant el segle XI: Vilanova, Santa Agnès de Malanyanes, Llerona, Òrrius i Granollers, Lleir i diverses urbanitzacions (la Pineda, la Roca II, Sant Carles, Can Gurri, entre d'altres).¹

Sota la jurisdicció omnímoda del monarca, aquest bastió fou posseït per diversos llinatges, esdevinguts barons de la Roca des de mitjan segle XV.

El procés d'industrialització es realitzà de manera intensiva a partir de la dècada dels anys seixanta del segle XX, s'hi traslladaren un bon nombre de fàbriques de Barcelona, localitzades sobretot a la vora del Mogent i als sectors de Can Font de la Parera a Santa Agnès de Malanyanes i de Vallderiolf. Hi ha fàbriques tèxtils, de plàstics, de joguines, de confecció, alimentàries, i auxiliars de la construcció. Al pla de Can Ribes hi ha situada la planta de tractament i de distribució de les aigües del Ter per a Barcelona (1964).

L'any 1983 es produí la segregació d'una part del terme que, amb part de Montornès del Vallès, ha donat lloc al nou municipi de Vilanova del Vallès. El municipi comprèn, a més, el poble de Santa Agnès de Malanyanes, el santuari de Santa Maria de Malanyanes, la masia de Sant Pere del Bosc, amb les restes de l'antic monestir del mateix nom, el barri de la Torreta, la caseria de Bell-lloc, les antigues

¹ VVAA, (1998), *Gran Enciclopèdia Catalana*, Vol 12, Barcelona. Pàg. 662.

La intervenció que ens ocupa es va realitzar en el solar ocupat anteriorment per l'edifici de l'antic Ajuntament. El 18 d'octubre 2005, es va produir l'esllavissament de part de la façana d'aquest edifici com a conseqüència de fortes pluges i es va decidir l'enderrocament de l'edificació.

Era un edifici de finals del segle XIX amb una construcció en tapia que tenia una façana singular amb alguns elements d'interès històric a les dues finestres i el balcó de pedra, probablement extrets de les runes del castell de la Roca.

El solar queda situat a l'entorn de l'església parroquial de la Roca inclosa a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. A la façana de l'església s'observen fragments de tègula i picadís romà utilitzat en la construcció.

4.ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS I ELEMENTS DE PATRIMONI.

4.1 Antecedents arqueològics al Vallès Oriental:

Es ben conegut per tothom que existeixen restes arqueològiques a la zona del Vallès Oriental. Aquestes restes ens permeten parlar d'una ocupació humana des de l'època del paleolític fins els nostres dies quasi ininterrompudament.

Durant el paleolític, s'ha documentat restes arqueològiques que ens permeten parlar d'una ocupació tant de la plana com de la muntanya, però molt més concretament a les terrasses del riu Congost, on les troballes de diversos còdols tallats ens permeten parlar de campaments a l'aire lliure en època del paleolític inferior-mig.

Ja en el neolític, aquesta zona es converteix en un camí de transhumància, tal i com ho demostren els poblaments a l'aire lliure en zones de pas, i fins i tot assentaments de caire més estable dels quals s'han localitzat les zones d'enterrament (necròpolis de sepulcre de fossa, megàlits, etc....).

Durant el Bronze trobem jaciments però ja en menor densitat, com són els camps de sitges, cabanes a l'aire lliure, i l'ocupació en hàbitats de cova que perduraven des de l'antiguitat.

En època antiga, el Vallès entrà a formar part del territori dels *Laietans* tal i com ho demostren les abundants restes de poblats i camps de sitges de l'època ibèrica que quedaran englobades dins el món romà, el que ve caracteritzat a la zona per nombroses vil·les que sembla que se situarien prop de les noves vies de comunicació. D'aquestes són clars exponents la via que anava de *Aqua Calidae* (Caldes de Montbui), i *Iluro* (Mataró) i la que connectava *Barcino* (Barcelona) amb *Ausa* (Vic), de les quals sortien altres vies secundàries.

En època medieval i moderna, la comarca es veu incrementada la seva població, durant s. X-XI tenim la repoblació del territori que quedaria materialitzat amb els primers monestirs i posteriorment la reconstrucció de castells i torres de guaita.

Durant el segles XV-XVI, Granollers anirà agafant cada cop més pes amb el seu mercat i al camp trobem un augment del cultiu de la vinya que arribarà a tenir molt pes econòmic i social al voltant del s. XVIII.

Per últim, els darrers segles XIX i XX, la comarca es veurà immersa en diverses guerres com les carlines, la guerra civil.... Fins arribar a convertir-se en una de les comarques catalanes més poblades i amb més potencial econòmic de Catalunya.

4.2 Antecedents arqueològics del municipi de La Roca del Vallès:

Com hem dit anteriorment al terme municipal de La Roca s'han localitzat testimonis de l'anomenada cultura dels sepulcres de fossa (Can Rafael del Forn) situat cronològicament cap el 4500 a.c. Hi localitzem també una important concentració de construccions i tombes megalítiques:

1. La pedra de les Orenetes: és un gran bloc de granit que es va anar erosionant al llarg del temps i creant un petit abric. L'any 1946 Josep Estrada localitzà un conjunt de pintures rupestres, però degut a l'acció erosionant de la meteorologia i diversos actes vandàlics, fan que aquestes pintures rupestres avui dia no es puguin observar del tot bé. S'hi veia representat dues figures femenines (típic de la pintura llevantina) amb una ondulació per sota de la qual se la va atribuir al curs del riu. Les pintures són del epipaleolític, mentre que els materials documentats són del neolític.

2. El dolmen de Céllecs:

Classificat com a petita galeria, tot i que ha perdut tot el corredor. Es troba orientat al sud-oest i té una longitud de 2,25m i 2m d'amplada, sense arribar al metre d'alçada.

3. La Pedra de les Creus: és un bloc de granit rectangular materialment recobert d'inscultures, la majoria cruciformes. La seva situació dins un indret de concentració d'estructures megalítiques indica que es va tractar probablement d'un indret ritual, la consideració sagrada de la qual perdurà al llarg del temps, i que potser posteriorment va ésser "cristianitzat" amb les creus.

4. La Roca Foradada: és un gran bloc granític de forma semicircular, on es va practicar una cavitat artificial utilitzant roques dures com a percutors i aigua com a material abrasiu. La planta de la cova és de forma ovalada. Tot i que no s'hi va localitzar material arqueològic al seu interior, la presència d'algunes restes de ceràmica i sílex pels voltants, i alguns paral·lels clars al Baix Empordà i Gironès (ses Falugues a Begur i la Cova de la Tuna a Solius) permeten suposar que va ésser emprat com a indret funerari entre el Calcolític i l'Edat del bronze.

5 Sepulcre de Can Gol I : Aquest sepulcre, pertany a la categoria de les galeries catalanes. Es troba a dalt d'un dels cims de la serra de Céllecs, a 208m d'altitud. S'hi pot apreciar l'estructura de la cambra, amb la prolongació del corredor quasi amb la mateixa amplada.

En aquest sepulcre li falten les grans lloses de la coberta. Tampoc es conserva el túmul que la cobria ja que ha desaparegut en gran part. I el sepulcre megalític de Can Gol II és molt menys espectacular. Es tracta d'una construcció interpretada com a cista o com a petita galeria. Només conserva dues lloses laterals i una de capçalera.

Altres Troballes arqueològiques trobades en el municipi de La Roca:

CAN PLANES VELL: En aquest jaciment es van localitzar fragments de ceràmica a mà d'època neolítica.

CAN GENE DE LES VALLS: El jaciment es situa al costat de la urbanització La Roca II. Aparegueren parets romanes que actualment no es veuen. Es va trobar ceràmica campaniana, comuna ibèrica i diversos fragments d'àmfores.

VINYA D'EN TOMÀS: S'han localitzat restes superficials que probablement corresponen a fons de cabanes.

CAMP D'EN LLOBET: S'han recuperat en superfície fragments de tègula i dolia.

LA CASA NOVA: Situat en el barri de Vall Llobera. Encara no es té coneixement d'on es podria situar exactament, a causa que no s'han localitzat estructures. S'han recuperat fragments d'àmfores i ceràmica ibèrica a torn.

DÒLMEN DE CAN PLANES: Es va localitzar una tomba de cista rectangular coberta amb cinc lloses.

VESSANT O "MIRANDA D'EN PUNTES": Prop del bosc d'en Pins i a la carena de muntanya es localitzaren restes d'opus signinum d'època romana.

TURÓ ALOMAR: Actualment no es pot veure perquè fou destruït, però se sap que varen aparèixer dues sitges que contenien ceràmica ibèrica, àmfora Dressel 1A, tègules i dolia.

CAN GENE: Es va trobar per casualitat ceràmica grollera de tradició neolítica i ceràmica ibèrica, en el moment que varen foradar el terra i feren una rasa per col·locar-hi una canonada.

CARRETERA DE VALLDORIOLF, KM 1'9: En aquest indret es va localitzar una sepultura d'època romana en fer-se unes obres.

CARRETERA DE VALLDORIOLF, KM 1'8: Es va localitzar una sepultura d'època romana.

TURÓ DE CAN SANTPERE: Es va localitzar un petit poblat ibèric amb la seva muralla i diverses dependències. La potència arqueològica del jaciment és de 50-70 cm.

TURÓ DE L'ARBORERA: Es tractaria d'un possible vicus ibèric amb habitacions fetes de paret seca.

TURÓ DE JOAN CAPELLA: En aquest lloc no s'han localitzat estructures, tan sols ceràmica ibèrica feta mà i a torn.

CAN SANTPERE: A 10 metres de la casa es va localitzar una sitja que contenia terrissa a mà i decorada amb acanalats. La cronologia és de bronze final-ibèric.

TURÓ DE CAN VERDAGUER: En aquest indret s'ha localitzat una muralla, habitacions i cinc sitges amb material ibèric i romà.

PROP DEL DÒLMEN DE CAN PLANES: En aquest lloc s'ha recuperat material en superfície d'època ibèrica i romana. No s'han documentat estructures.

VINYES DE CAN SOLEI: S'han recuperat ceràmiques ibèriques i romanes en superfície. També han aparegut algunes parets.

CAN CUCUT: Es tracta d'una vil·la romana situada sota l'autopista.

CAN PRAT NOU: S'han recuperat fragments de tègula i ceràmica comuna romana apareguts en superfície.

TURÓ DE CAN PRAT: En aquest lloc s'ha recuperat ceràmica ibèrica en superfície, però no s'han documentat estructures.

CAN RAFEL DEL FORN: El lloc és una bòbila on s'han trobat collarets que possiblement provenen d'un sepulcre de fossa.

SEPULTURA DEL CAMP DE BLAT DE J.LLOBET: Es tracta d'una sepultura d'època romana feta de tegula .

CAN PRAT VELL: En aquest indret s'han localitzat alguns materials ceràmics i fragments de paviments d'opus signinum, tots ells d'època romana. No han aparegut estructures.

CAN NEBOT: S'han localitzat diverses sitges sense estructures associades. Probablement estiguin relacionades amb la vil·la de sota el mas de Can Nebot. No hi ha notícies de la datació del material ceràmic. També es va recuperar un molí barquiforme.

CAN SANTPERE: Es tracta d'un jaciment romà en el que no s'han documentat estructures, però sí material ceràmic. També s'han documentat fragments de paviment.

CAN GARCIA: Es tracta d'unes sitges aparegudes durant la construcció d'una pista de tennis. Es desconeix la cronologia i el tipus de material.

DÒLMEN DEL CAMÍ DE CAN COLLET: Aquest megalit estava format per quatre lloses de grans dimensions. Actualment es troba desaparegut.

FONT DE CAN PLANES: Es localitzà una sitja propera a la font (en una zona de picnic) que fou buidada per furtius.

CAN CANELA: Es localitzaren dues sitges amb molt material arqueològic.

PUJADOR DEL CASTELL DE BELL-LLOC.: En aquest lloc es situa una església que podria haver estat aprofitant elements romans en les seves parets.

CAMÍ DE CAN GRAU: Aparegueren 15 estructures d'època romana i dues prehistòriques. Més tard també es localitzaren 30 sepultures neolítiques i 10 fosses.

VESSANT DE MIGDIA DEL COLL DE PUIGDOVELLA: Aquí es localitzaren restes en superfície de ceràmica ibèrica a mà i a torn. No es documentaren estructures.

MAS VILALBA: Com a resultat de les excavacions efectuades es va documentar enterrament d'època del bronze final, enterraments d'època medieval i un camp de sitges d'època tardo-romana i alt medieval

4.3 Antecedents arqueològics de La Roca del Vallès.

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE LA ROCA

A la fitxa arqueològica sobre l'entorn de l'església parroquial de la Roca inclosa a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya es comentà que a la paret dreta de l'església de la tanca de l'església i la rectoria, a la part de darrera, s'observen fragments de tègula i picadís romà. Aquest material arqueològic d'època romana havia sigut re aprofitat per la construcció amb reformes que va patir l'església parroquial.

L'àmbit del temple i les seves proximitats consten a l' Inventari del Patrimoni Arqueològic indicis d'un assentament romà assenyalats per l'estudiós Josep Estrada i Garriga. A l'antic ajuntament com l'església de Sant Sadurní es troben inclosos en el pre-catàleg del Pla general d'ordenació del municipi, aprovat l'any 1991 (Cap. 4 art. 468). Així, es va comunicar mitjançant instància a l'ajuntament (registre d'entrada núm. 8429) per part de la Secció d'Informació i Estudis Patrimoni Cultural, en la persona d'Eduard Riu-Barrera; i el Cap de la Secció d'Informació i Estudis del Patrimoni Cultural, en la persona de Josep Castells.

Actualment, no s'observa cap tanca de protecció de l'església ni del cementiri d'aquesta. Durant la supervisió arqueològica dels paraments de l'església no s'han pogut documentar restes arqueològiques relacionades amb el comentat picadís romà.

4.4. Patrimoni arquitectònic de La Roca del Vallès.

Es relaciona a continuació el catàleg d'elements del Patrimoni Arquitectònic existents pels entorns del Projecte de Modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana de La Roca del Vallès. Sector SPR4 i terrenys annexes.

AJUNTAMENT/CAN SOL

Situat al carrer de Catalunya cantonada carrer del Montseny, conegut com a Can Sol, fou bastit l'any 1920 per l'arquitecte Lluís Planas i Calvet, autor d'altres construccions modernistes a la comarca, representatives del tipus de modernisme ornamentalista i exuberant, estès àmpliament als pobles i les viles d'estiueig. En aquest cas, l'ajuntament se situa en una línia més depurada formalment, més propera a la línia noucentista, i en el marc d'altres cases de vil·la bastides a les primeres dècades del segle XX i a la comarca, com ara les de Cardedeu, Sant Celoni i Santa Maria de Palautordera.

És un edifici amb coberta composta, on sobresurt una torre adossada de planta poligonal i coberta de quatre vessants. La façana principal té un cos central lleugerament desplaçat del seu pla, acabat amb forma de torratxa, de dos vessants. L'entrada s'efectua per un porxo sostingut per columnes helicoïdals de maó que sostenen el balcó amb barana de balustres del pis principal. A la part posterior i al lateral sobresurten sengles cossos a manera de tribuna circular. Les obertures de la façana, de línies clàssiques i equilibrades, estan disposades simètricament. Formen conjunt amb aquesta construcció els actuals edificis del jutjat de pau, en una de les ales de la plaça de la Vila, amb uns característiques de pòrtics d'accés, de columnes i coberta de teules.

2: PARRÒQUIA DE SANT SADURNÍ DE LA ROCA

Situada al carrer de l'Església, l'església fou fundada l'any 932 per l'abadessa de Sant Joan de les Abadesses, Emma, i engrandida i totalment renovada entre el 1557 i el 1581.

La fesomia actual de la parròquia de la Roca és obra de les profundes reformes que afectaren l'edifici primitiu en aquestes darreres dates. És així que vers el 1558 consta Miquel Roig com a mestre d'obres en el disseny i la construcció de la portada.

És un edifici d'una sola nau de tres trams capçada a llevant per un absis poligonal i flanquejada per dues capelles laterals per banda. La nau és coberta amb volta de creueria, amb mènsules decorades amb àngels i personatges amb cartel·les i claus esculpides; a la clau central de l' absis hi ha la figura de sant Sadurní. Les capelles laterals s'encasten entre els contraforts i són cobertes amb volta de creueria, excepte la segona de l'esquerra, que ha estat reformada amb cúpula del segle XVII. S'obren a la nau amb un arc de mig punt sobre pilastres amb cornisa senzilla. Adossada al costat dret del presbiteri hi ha la capella del Santíssim, de construcció més tardana, amb capçalera semicircular.

A l'exterior, la nau i l' absis són flanquejats exteriorment per contraforts acabats en gàrgoles. La façana és d'època gòtica tardana (segle XVI), en un esquema de pinacles flanquejants que recorda el de Santa Maria de Palautordera, i en versions més simplificades, Sant Julià de Palou, Sant Esteve de Palautordera o la Doma de la Garriga. La porta és emmarcada per un fascicle de columnes amb caps d'àngels que formen una arquivolta apuntada. A l'extradós, cards i un corn de l'abundància amb fruits. Al timpà, sobre un fons en relleu, se situa la imatge de pedra del sant titular. El conjunt és flanquejat per uns alts i esvelts pinacles i amb un nivell de finestres de perfil conopial. A l'esquerra es dreça la torre campanar, de planta quadrada, coronada per merlets i amb obertures apuntades per a les campanes.

3: RETAULE ALTAR MAJOR DE SANT SADURNÍ DE LA ROCA

Contractat entre els anys 1618-1620 per l'escultor Antoni Comes i acabat el 25 de gener de 1620, actiu entre els anys 1603-1631, deixeble d'Agustí Pujol, i autor possiblement del retaule major de l'església de Sant Sadurní de Montornès.

Es compost de bancal, portes, dues andanes, i hi figura la clàssica escena del calvari i, al cim, la figura del Pare Etern. En el bancal, es mostren dos relleus emmarcats en pedra amb les escenes de la flagel·lació de Jesús i la coronació d'espines.

A la fornícula de la primera andana, la imatge de sant Sadurní, emmarcada per dues escenes de la seva vida i als extrems les figures de sant Pere Màrtir i sant Miquel arcàngel. Al centre de la segona andana, la Verge amb el fill i, als costats, dos relleus amb escenes marianes. A les portes del retaule, les imatges en relleu dels apòstols Pere i Pau. Entre els elements decoratius dominen els ramells de fruites i columnes ornamentades. Destaquen en el conjunt els baixos relleus que il·lustren la vida titular, de clara inspiració italiana. Cal precisar, tanmateix, que els relleus del bancal no corresponen al retaule.

4: FINESTRES GÒTIQUES CARRER ESGLÉSIA I CARRER MAJOR

Finestrals d'època gòtica provinents del Castell de la Roca. A l'edifici del Casal dels Joves, Antic Ajuntament, situat al carrer de l'Església núm. 2 té alguns elements decoratius del gòtic tardà molt habituals, corresponen a finestres i balcons d'arc conopial, amb arquets i lobulacions de labor gòtica, dels quals pengen uns caps d'àngel, relleus en forma d'escut i permòdols esculpits –bustos humans- al llarg de l'arc i al timpà. Un dels arcs portava la data inscrita de 1567. Actualment l'edifici està enderrocat.

Al carrer de l'Església núm. 9, hi ha un arc de mig punt adovellat amb tres arcs polilobulats i dues fines columnetes de separació d'estil gòtic tardà. Al mateix carrer, al núm. 13, hi ha una finestra amb llinda de pedra decorada amb dos arcs lobulats d'estil gòtic tardà.

També, al núm. 43 del carrer Major, existeix un edifici amb una gran portalada i un arc amb arquets i lobulacions d'estil gòtic.

5: MOLÍ MEDIEVAL

És un edifici d'un sol cos amb teulada de doble vessant. Presenta diferents reformes a tot l'edifici; pel que fa a l'entrada al molí, ha quedat en una plataforma inferior en relació al nivell del carrer, pel qual s'accedeix per unes escales. L'estructura arquitectònica està construïda amb carreus, visible a les cantonades, a la portalada, una petita finestra al mig de l'edifici i a les diferents espitlleres. Presenta un rellotge de sol esgrafiat sobre un plataforma arrebossada. Actualment, el molí està destinat a un espai lúdic.

6: ANTIC AJUNTAMENT. EDIFICI CORREUS

El 18 d'octubre 2005, es va produir l'esllavissament de part de la façana de l'edifici de l'antic Ajuntament com a conseqüència de les fortes pluges. Era un edifici de finals del segle XIX amb una construcció en tapia que tenia una façana singular amb alguns elements d'interès històric a les dues finestres i el balcó de pedra, probablement extrets de les runes del castell de la Roca.

L'ajuntament de La Roca està estudiant recuperar la façana històrica, utilitzant tots els elements històrics de finestres i del balcó que s'han salvat en la seva totalitat. L'Ajuntament de La Roca havia encarregat recentment la redacció del catàleg del patrimoni cultural per avaluar aquest edifici, entre d'altres.

5. METODOLOGIA DE TREBALL.

La metodologia de treball del seguiment arqueològic es basà en el control de la realització de dues rases efectuades amb una màquina retroexcavadora amb la finalitat de poder documentar les restes que poguessin aparèixer en el subsòl. Aquests treballs mecànics es combinaren amb la neteja i delimitació manual de les estructures aparegudes.

Tot i no tractar-se d'una excavació en extensió, les restes arqueològiques s'enregistren utilitzant el mètode de registre d'*open area* proposat per Harris² i Carandini³. Aquest mètode proposa el registre de les estructures (positives o negatives), i els estrats seguint una numeració correlativa, individualitzant cada un d'aquests elements en diferents U.E. (Unitats Estratigràfiques). Les característiques de cada U.E. es descriuen en una fitxa d'Unitat Estratigràfica en la que s'indica la seva ubicació, descripció i seqüència física respecte a les U.E. amb que es relaciona.

El que pretén l'arqueologia urbana és fer l'estudi de l'evolució històrica de la ciutat on s'estigui realitzant aquest estudi, veient els canvis tant a nivell geomorfològic, urbanístic històric... fins arribar al moment actual.

En el cas que en qualsevol intervenció es trobés algun tipus de material ceràmic, s'ha de recollir i separar diferenciant els materials que han sortit als diversos estrats arqueològics, i ajudar a donar una datació tant dels mateixos estrats com de les estructures que s'hi poden trobar relacionades.

Inicialment aquest material s'ha de rentar i seguidament se li atorga una sigla depenent de cada excavació, per tal de facilitar el seu inventari i precisar al màxim la informació recollida en les respectives memòries o informes arqueològics.

De la mateixa manera s'actua en el cas de documentar altres materials com el bronze, ferro, vidre, ossos, etc....

² HARRIS, 1991

³ CARANDINI, 1997.

6. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS:

6.1. Metodologia aplicada a la intervenció:

Com hem dit anteriorment la nostra tasca era fer el control arqueològic de les dues rases que s'havien d'efectuar al centre històric de La Roca del Vallès, a la zona de tocar l'església, al costat del solar, on fins fa dos anys hi havia l'ajuntament, però que a causa d'unes fortes tempestes el 18 d'Octubre del 2005, es va esllavissar part de la façana, i com a conseqüència es va enderrocar l'edifici del s.XIX.

L'objectiu d'aquest control arqueològic era determinar la possible presència d'estructures arqueològiques en el sector.

El mètode d'excavació per mitjà de rases, es va combinar amb la neteja i delimitació manual de les estructures aparegudes, que es van documentar mitjançant dibuixos i fotografies. No es va portar a terme una excavació pròpiament dita, sinó que els treballs es limitaren a la descoberta i documentació de restes arqueològiques d'aquestes dues rases.

6.2. Resultats de la intervenció:

Amb total es varen realitzar dues rases amb direcció oest-est.

- **RASA 1:** Aquesta rasa fou feta per col·locar-hi tubs per evacuar-hi aigua defecal i aigua de pluja. D'aquesta rasa es va fer un seguiment d'uns 8 metres ja que la resta de la rasa, uns 25 metres aproximadament, que ocupava la resta del solar, ja l'havien realitzat i acabat sense cap control arqueològic. Es va documentar un mur (**U.E. 102**), que havia estat seccionat en l'obertura de la rasa sense control arqueològic. Es documentà aquest mur i a partir del 16 d'agost es van reprendre els treballs en la zona aturada.

Els 8 metres que mancaven per finalitzar la rasa derivaven on hi havia el mur de tanca del solar a tocar del carrer Major. La rasa feia 80/ 90 cms. d'amplada, i de profunditat baixava 2'15 metres aproximadament.

El mur (**U.E. 102**) va sortir a 13 metres del final de la tanca del solar (tocant amb el carrer Major) i estava disposat de N - S (perpendicular a la rasa).

Sortia a 20 cms. del terreny actual i amidava 80 cms. d'amplada per 1'80 d'alçada. Estava construït amb pedra de diverses mides barrejat amb morter de calç de color blanc. Desconeixem la funcionalitat i la cronologia del mur excavat. Un cop documentat el mur i fotografiat, varen començar a col·locar els tubs en aquesta rasa.

L'estratigrafia documentada en aquesta rasa estava formada per un primer estrat superficial (**U.E.100**), format per sorres aportades, seguidament trobàvem una capa d'uns 20 cms. aproximadament de pedres (**U.E.101**)

que apareixen al voltant del mur (**U.E.102**) que podrien correspondre a l'enderroc d'aquest mateix mur. Per sota de l'enderroc tenim un estrat marró de tipus argilós, amb bastant de material modern (**U.E.103**), que queda tallat per l'estructura del mur (**U.E.102**)

Centrant-nos en els 8 metres que faltaven per acabar la rasa, va aparèixer a 1m del mur que acabem de descriure, un col·lector d'aigües d'època moderna (**U.E.104**), utilitzat per regadiu pel pagesos de la zona, encara avui dia en ús. El tub el varen haver de passar per sota d'aquest col·lector, i de forma manual, ja que la retroexcavadora no hi passava per sota. Un cop col·locat el tub de 6 metres de longitud, es va començar a tancar la rasa amb la terra que havia sortit de dins i amb totes les pedres i el morter de calç blanca de la destrucció del mur. A partir de la troballa d'aquest col·lector d'aigües l'estratigrafia variava, no apareixent l'estrat d'enderroc, que havíem descrit anteriorment.

A pocs metres de finalització de la rasa, a tocar del mur de delimitació del final del solar(tocant el carrer Major) va aparèixer a 20 cms de la capa superficial (**U.E.100**) l'estructura d'un pou (**U.E.105**).

Aquesta estructura estava formada per una paret de pedra de forma circular, sense estar lligades les pedres entre sí. Tenia una profunditat d'uns 50 cms i es recolzava directament sobre el sòl geològic. L'interior del pou estava reomplert per un sediment més modern, (**U.E. 106**). La cronologia d'aquest

element constructiu no va quedar del tot clara degut a que no va aparèixer cap tipus de material ceràmic associat. Val a dir també, que aquest sector havia estat totalment remenat i alterat en època moderna, per la col·locació de diversos fils elèctrics. És com a conseqüència de tota aquesta alteració que l'estructura es trobà força deteriorada i que el sediment intern (**U.E.106**) de l'estructura del pou, sigui clarament d'època contemporània, com es pot apreciar en la fotografia superior.

Una vegada documentat el pou (**U.E. 105**), es va prosseguir col·locant la part de tubs que faltava per acabar aquesta primera rasa. Un cop finalitzats els treballs i col·locats definitivament els tubs es va tapar la rasa.

- **RASA 2:** Aquesta segona rasa es va obrir en paral·lel a la primera, seguint una orientació oest-est. La rasa feia uns 40 metres de llargada i una amplada d'uns 80/90 cm. De la cota de circulació actual baixaven uns 60 cms. de profunditat. L'estratigrafia que trobem en aquesta rasa estava formada per un estrat de terres remogudes i aportades per anivellar el terreny (**U.E.200**). Per sota apareix un estrat (**U.E. 201**) de graves de color gris clar amb una potència de 20 cms., abocades per actuar com a pavimentació del pàrquing que ocupa el solar del costat. Per sota apareix un nivell de preparació de sorres (**U.E. 202**) de color marró clar que tenia un gruix de 30 cms.

A 4 metres del final de la rasa 2, tocant amb el mur de tanca del sector (l'encreuament del carrer Major i la plaça de l'Església), va sortir un mur (**U.E. 204**) perpendicular a la rasa (direcció Nord-Sud).

És un mur bastit amb pedres de diferents mides i lligat amb morter de calç de color marró clar tirant a rosat. Com hem dit el mur està disposat direcció nord-sud respecte la rasa i fa uns 50 cms. d'amplada.

Si observem la fotografia, podem apreciar que al costat esquerra hi ha un conjunt de pedres (**U.E.205**) que tenen el mateix tipus de morter de calç que el mur aparegut a la rasa. Aquest conjunt de pedres no estan lligades entre elles i podrien formar part del mateix mur caigut. A la foto del costat tenim un detall del mur (**U.E. 204**) i part de l'enderroc del mateix (**U.E.205**).

Una vegada consultada la memòria dels sondejos arqueològics realitzats l'any 2006 al solar del costat, s'observa en la planimetria que una de les rases que es va fer, en concret la rasa número 9, hi va aparèixer un estructura molt similar al mur trobat en aquesta rasa 2. Es tracte del mur (**U.E.905**) construït amb pedres de diversos tamanys i lligades entre sí amb un morter de calç de color marronós/rosat. Tant el mur (U.E.905) que va sortir llavors com el que ha sortit ara, estan orientats de Nord a sud i es troben a una cota molt similar, per la qual cosa podrien formar part d'una mateixa estructura constructiva.

Un cop documentada i fotografiada aquesta estructura (**U.E.204**) es va prosseguir amb la continuació de la rasa 2.

L'estratigrafia continuava essent la mateixa: una capa de terres per anivellar, (**U.E.200**), per sota trobem l'estrat de pavimentació (**U.E. 201**) de graves de color gris clar que tenen una potència de 20 cms., i per sota apareix un nivell preparació de sorres (**U.E. 202**) de color marró clar que tenen un gruix de 30 cms.

La màquina retroexcavadora quan arribava a uns 60 cms. de potència ja no baixava més, tot i que a mesura que anàvem avançant la rasa vers l'oest, es va tenir que baixar uns centímetres més per deixar-ho tot a una mateixa cota de nivell.

A la resta del tram de rasa no va aparèixer cap estructura més, ni positiva ni negativa, així podem concloure que al llarg de la rasa 2, va aparèixer només el mur (**U.E.204**), descrit anteriorment i relacionat possiblement amb el mur que va aparèixer al sector del costat documentat amb la (**U.E. 905**).

Per poder passar tot el tub dins de la rasa, era necessari desmuntar les dues primeres filades del mur U.E. 204. Una vegada aconseguit el vist i plau per poder realitzar el desmuntatge, es va prosseguir amb les tasques d'implantació del tub.

7. CONCLUSIONS

La present intervenció arqueològica efectuada amb caràcter preventiu ha donat resultats positius, ja que ens ha permès documentar diferents estructures en el subsòl del solar controlat.

- En primer lloc es va documentar un nivell de terres per terraplenar el terreny tant a la rasa 1 com a la rasa 2.

- A la Rasa 1, trobem a sota d'un primer nivell de terres l'enderroc del mur **U.E.102**. Aquests mur apareixia a 20 cms. de la cota inicial de carrer i mesurava 80 cms. d'amplada per 1'80 d'alçada. Estava construït amb pedres de diverses mides i morter de calç de color blanc. Val a dir que a partir del col·lector que va aparèixer a un metre de distància del mur, l'estratigrafia canviava, no apareix cap estrat d'enderrocament i l'estratigrafia es més imprecisa. Podríem pensar que estaríem en una zona amb funcionalitats diferents, i aquesta idea es podria corroborar amb l'aparició d'un pou **U.E. 105**, que ha perdurat fins fa relativament poc. Aquest pou estava format per una paret de pedra de forma circular, sense estar lligades les pedres entre sí. Tenia una profunditat d'uns 50 cms. i es recolzava directament sobre el sòl geològic.

- Pel que fa la Rasa 2, tindríem un estrat de sorres superficial, sota d'aquest va aparèixer un de graves que aniria relacionat amb l'estratigrafia del solar del costat que es va excavar l'any 2006. Cal destacar l'aparició a pocs metres del final de la rasa, tocant a l'encreuament del carrer Major i la plaça de l'Església, d'un mur, de pedres de diferents mides i lligades entre sí amb morter de calç de color marronós clar tirant a rosat, **U.E. 204**.

Podem concloure dient que en el subsòl d'aquest solar hi trobem les restes de tres construccions aixecades possiblement en diferents moments. Per una banda tenim el pou **U.E. 105**, la cronologia del qual ens es desconeguda, però que podria tenir una datació anterior, per la seva tècnica constructiva, als murs apareguts a les dues rases controlades, **U.E. 102** i **U.E. 204**. Aquests dos murs evidenciats, tot i que tenen una mateixa orientació, estan bastits amb una tècnica constructiva molt diferent. Degut a que no s'ha recuperat material arqueològic que pugues estar associat a aquests elements constructius, no hem pogut determinar una cronologia precisa per aquests, però sembla clar, que la tècnica constructiva i els materials emprats per bastir el mur **U.E.204** es més antiga que el mur que va aparèixer en la rasa 1, **U.E. 102**.

Queda clara llavors, la individualització de dos elements constructius trobats en aquest seguiment, **U.E. 102**, **U.E. 105**, de tipologia, funcionalitat i cronologia diferents. El que si sembla clar, és l'associació que es pot establir en aquest seguiment de l'estructura **U.E. 204** amb part de les restes arqueològiques trobades en els sondejos arqueològics duts a terme l'any 2006 al solar del costat. Per orientació, cota de nivell, proximitat, continuïtat i tipologia, podem dir que possiblement ens trobem amb un mur que formaria part d'un dels àmbits de l'antic edifici de l'Ajuntament .

8. BIBLIOGRAFIA

ESTRADA, J. (1955): *Síntesis arqueológica de Granollers y sus alrededores*. Granollers.

AA. VV. (1991): *Gran geografia comarcal de Catalunya*. Vol. 2. Vallès Occidental, Vallès Oriental i Maresme. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

AA. VV. (1991): *Catalunya Romànica*. Vol XVIII. El Vallès Occidental, el Vallès Oriental. Enciclopèdia catalana. Barcelona.

HARRIS, Edward C. (1991): *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona.

CARANDINI, Andrea (1997): *Historia de la tierra. Manual de excavación arqueológica*. Crítica. Barcelona.

BUSQUETS I COSTA, Francesc (2005): *Estudi del Patrimoni Cultural (Arqueològic i Arquitectònic) i memòria de la prospecció arqueològica superficial pel projecte de modificació puntual del pla general d'ordenació urbana de La Roca del Vallès. Sector SPR4 i terrenys annexes*.

AA.VV. : *Carta arqueològica del Vallès Oriental: La Roca del Vallès*. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

MUSEU DE GRANOLLERS, (1993) : *Les restes arqueològiques de la Roca. Una passejada pel nostre passat*. Granollers.

SANTANDREU VALIÑO, Marta agost (2006): Informe de la intervenció arqueològica preventiva realitzada a SPR-4 Les Hortes, La Roca del Vallès.

ESQUÉ BALLESTA, Míriam (Març 2007): Memòria de la intervenció arqueològica preventiva (control arqueològic) al sector SPR-4 de La Roca del Vallès (Vallès Oriental).

ANNEX 1: REPERTORI ESTRATIGRÀFIC:

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 100	
Sector: Rasa 1		Fase:		Cronologia: Segle XXI	
DEFINICIÓ :	Estrat				
DESCRIPCIÓ :	Nivell de sorres per terraplenar.				
MATERIAL DIRECTOR					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	200	
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	101	Es cobert per		
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 101	
Sector: Rasa 1		Fase:		Cronologia: indeterminada	
DEFINICIÓ :	Estrat				
DESCRIPCIÓ :	Capa d'enderroc que forma part del mur caigut. (U.E.102)				
MATERIAL DIRECTOR					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	102	Es cobert per	100	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE :102
Sector: Rasa 1		Fase:		Cronologia: indeterminada
DEFINICIÓ :	Estructura mur			
DESCRIPCIÓ :	Mur construït amb pedres de diferents tamanyes, lligades entre elles amb morter de calç blanc.			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	101
	Talla a	103	Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 103
Sector: Rasa 1		Fase:		Cronologia: Inderterminada
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Estrat marró de tipus argilós, amb bastant de material modern.			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	102	Es cobert per	101
	Talla a		Tallat per	102
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 104
Sector: Rasa 1	Fase:	Cronologia: XX-XXI	
DEFINICIÓ :	Estructura positiva.		
DESCRIPCIÓ :	Col·lector d'aigües per regadiu.		
MATERIAL DIRECTOR			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a	103	Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 105	
Sector: Rasa1	Fase:	Cronologia: indeterminada		
DEFINICIÓ:	Estructura			
DESCRIPCIÓ :	Es tracte d'un pou, construït amb pedra seca i sense cap tipus de morter.			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	100
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	Al geològic	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE :200	
Sector: Rasa 2		Fase:	Cronologia:
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	Estrat superficial de sorres.		
MATERIAL DIRECTOR			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a 100
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	201	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 201	
Sector: Rasa 2		Fase:	Cronologia: XXI
DEFINICIÓ :	Estrat		
DESCRIPCIÓ :	l'Estrat de graves de color gris clar que tenen una potència de 20 cm, que servia de pavimentació del pàrquing que ocupava el solar del costat i part d' on és realitzada aquesta rasa.		
MATERIAL DIRECTOR			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	202	Es cobert per 200
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE :202		
Sector: Rasa 2		Fase:		
		Cronologia:		
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Nivell de sorres de color marró que serveixen per anivellar el terreny i com a preparació de la pavimentació del solar.			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	203	Es cobert per	201
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 203		
Sector: Rasa 2		Fase:		
		Cronologia:		
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Estrat de preparació de sorres de color marró clar que tenen un gruix de 30 cm.			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	204	Es cobert per	202
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 204
Sector: Rasa 2	Fase:	Cronologia: indeterminada	
DEFINICIÓ :	Estructura mur		
DESCRIPCIÓ :	Mur construït de pedres de diferents mides i lligat amb morter de calç de color marró clar tirant a rosat, direcció Nord-sud i les seves mesures són de 50 cm		
MATERIAL DIRECTOR			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a 905 (corresponent a l'excavació del solar del costat)
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per 202
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :205
Sector: Rasa 2	Fase:	Cronologia: indeterminada	
DEFINICIÓ :	Enderroc		
DESCRIPCIÓ :	Conjunt de pedres que podrien correspondre a l'enderroc del mur (U.E.204)		
MATERIAL DIRECTOR			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per 202
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

ANNEX 2: DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

FOTO 1: detall del mur (U.E 102).

FOTO 2: detall mur (U.E 102) en secció.

FOTO 3: Estrat superficial (U.E.100).

FOTO 4: Pou (U.E. 105) vist des de dalt.

FOTO 5: Detall del pou (**U.E.105**) vist des d'Oest a Est, el pou construït de pedra seca.

FOTO 6: El Pou (U.E.105) vist des de dalt.

FOTO 7: La Rasa 2, marcada al terra, abans de rebaixar-la.

FOTO 8: Just quan va sortir el mur (U.E.204=U.E.905), ala Rasa 2.

FOTO 9: Mur (U.E. 204).

FOTO 10: A la nostra dreta veuríem el mur (U.E.204=U.E.905).

FOTO 11: Detall del mur (U.E.204=U.E.905).

FOTO 12: Detall de l'estructura (U.E.204=U.E 905)

FOTO 13: La Rasa 2, mirant a l'est. Al final es veu l'estructura del mur (U.E.204=U.E.905)

FOTO 14: La rasa 2, tota rebaixada.

FOTO 15: Desmuntatge de les primeres dues filades del mur (U.E. 204)

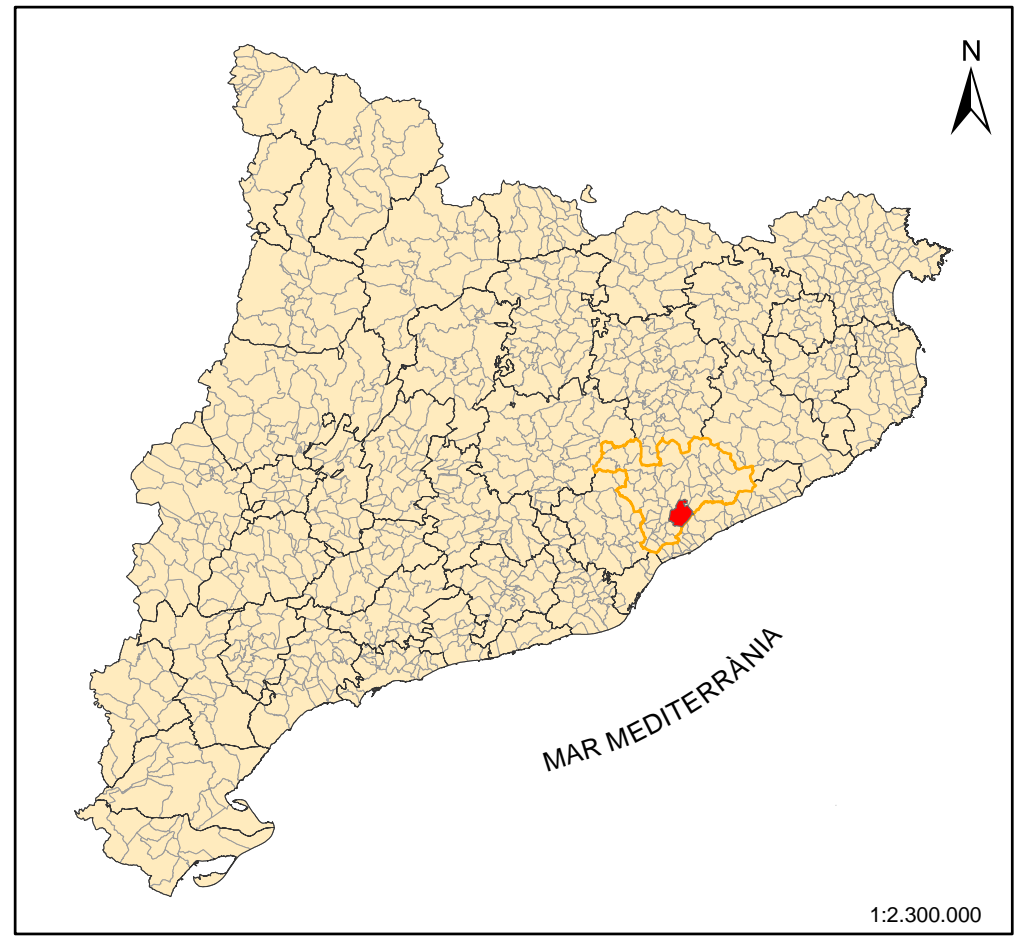

FOTO 16: Desmuntatge de les dues primeres filades de mur (U.E.204).

PLANIMETRIA

Seguiment arqueològic. Sector SPR-4

1:2.300.000

LOCALITZACIÓ GEOGRÀFICA

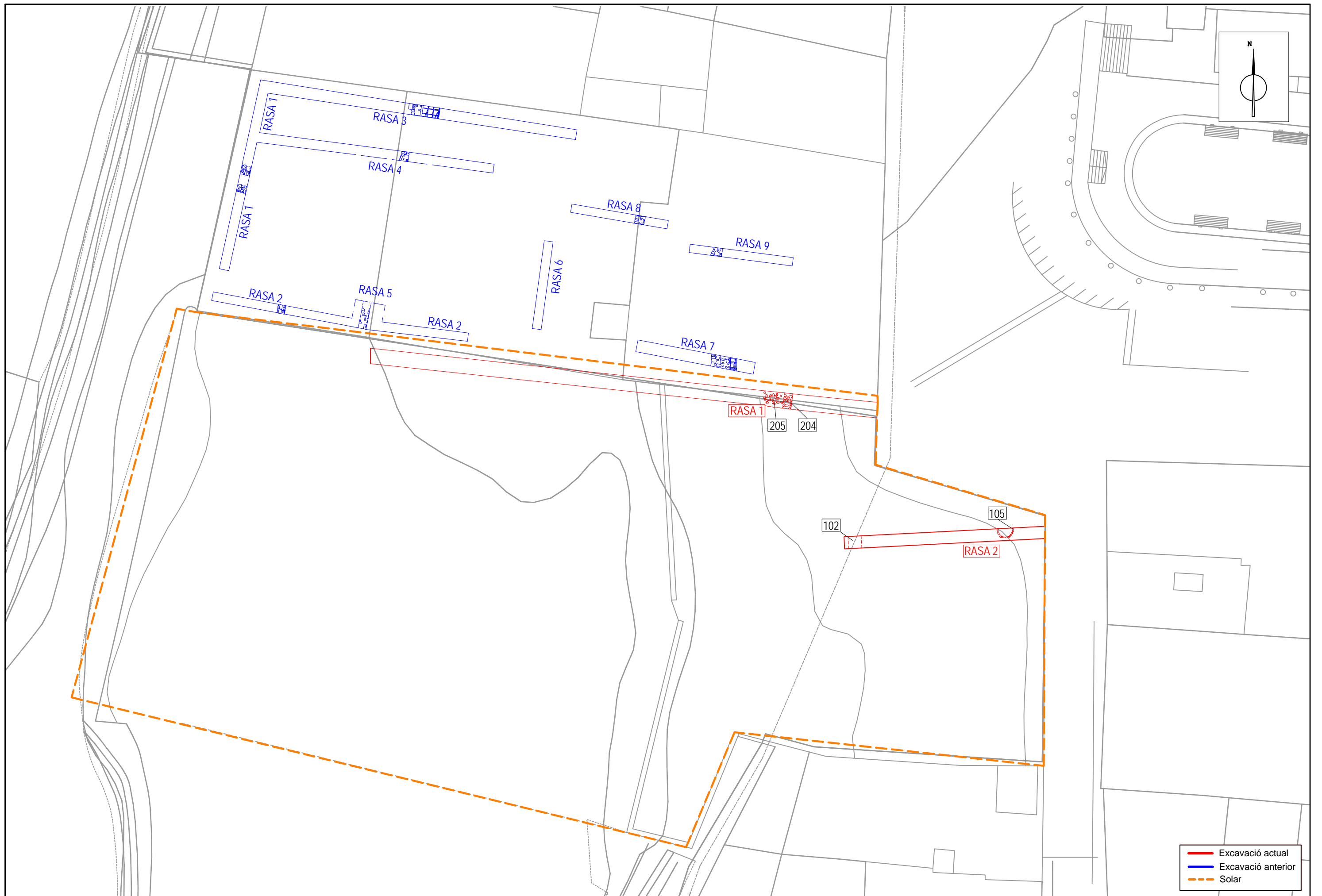
NOM DEL PROJECTE: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA A SPR-4 LES HORTES
 MUNICIPI/S: LA ROCA DEL VALLÈS
 COMARCA/QUES: EL VALLÈS ORIENTAL
 PROVÍNCIA: BARCELONA

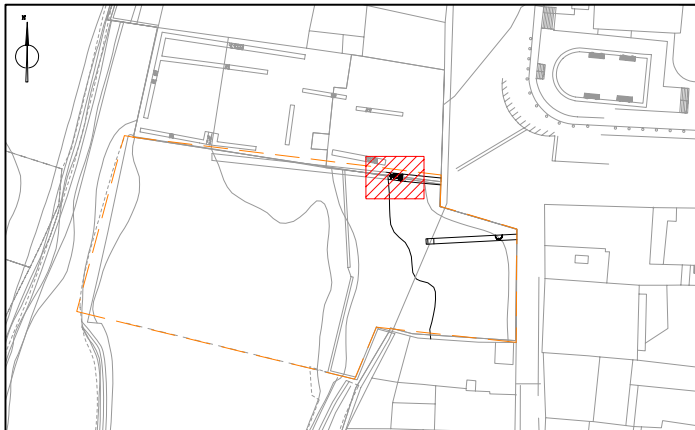

DISSENY I ELABORACIÓ: ALEX MORENO
 BASE CARTOGRÀFICA: INSTITUT CARTOGRÀFIC DE CATALUNYA
 PROJECCIÓ UTM FUS 31N AMB DATUM EUROPEU DE 1950 (PARÀMETRES ICC/UB)

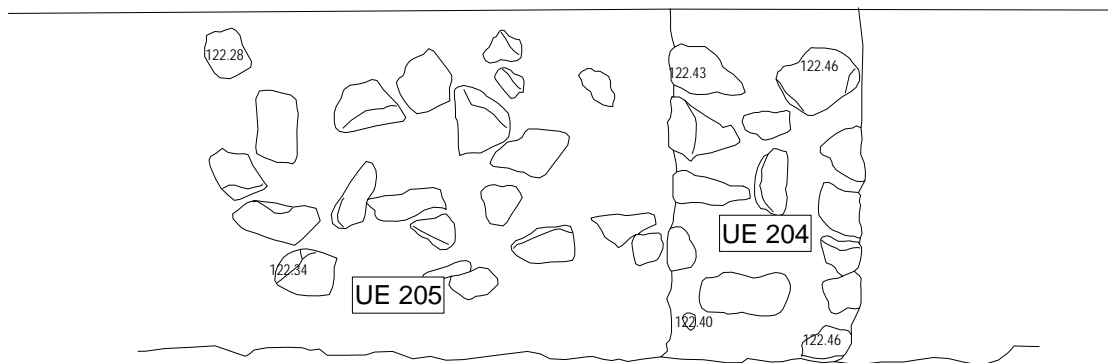
Escala 1:2.000

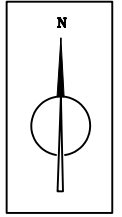
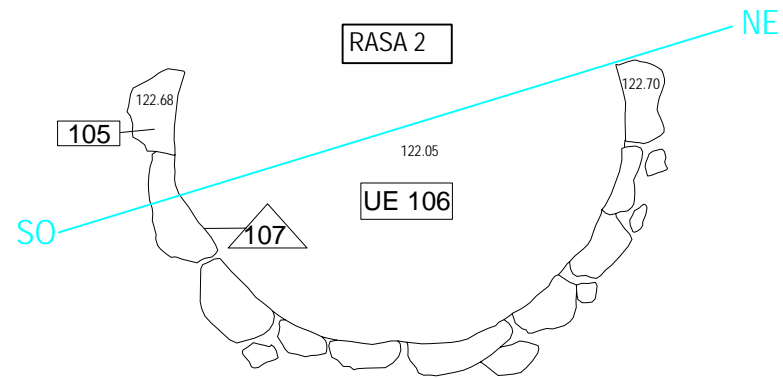
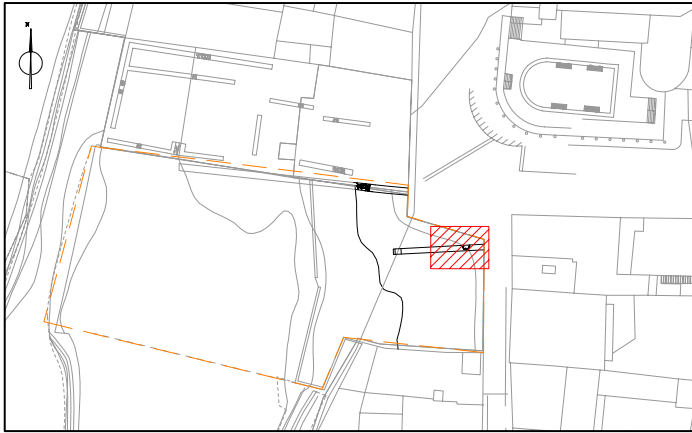

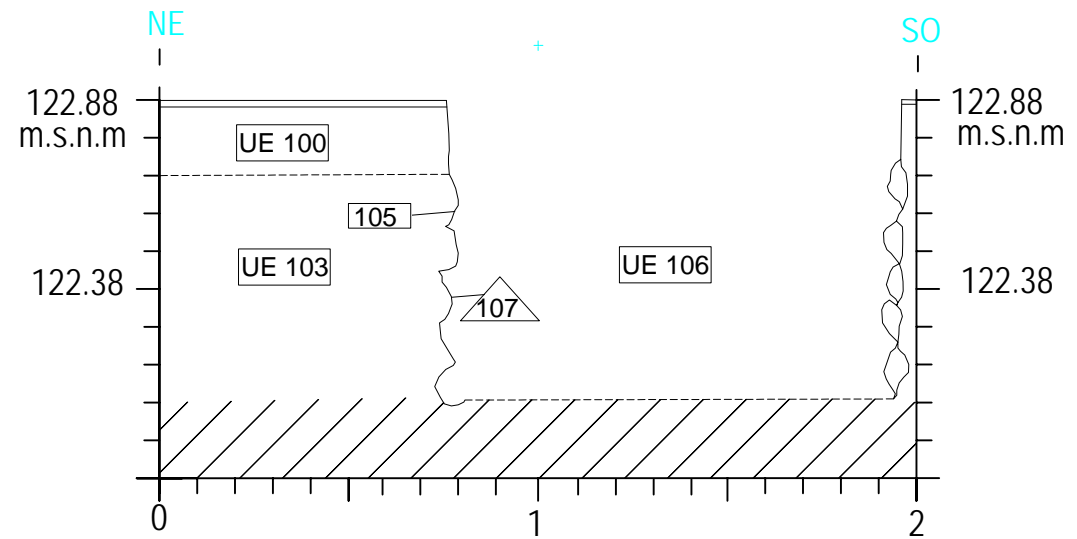

RASA 1

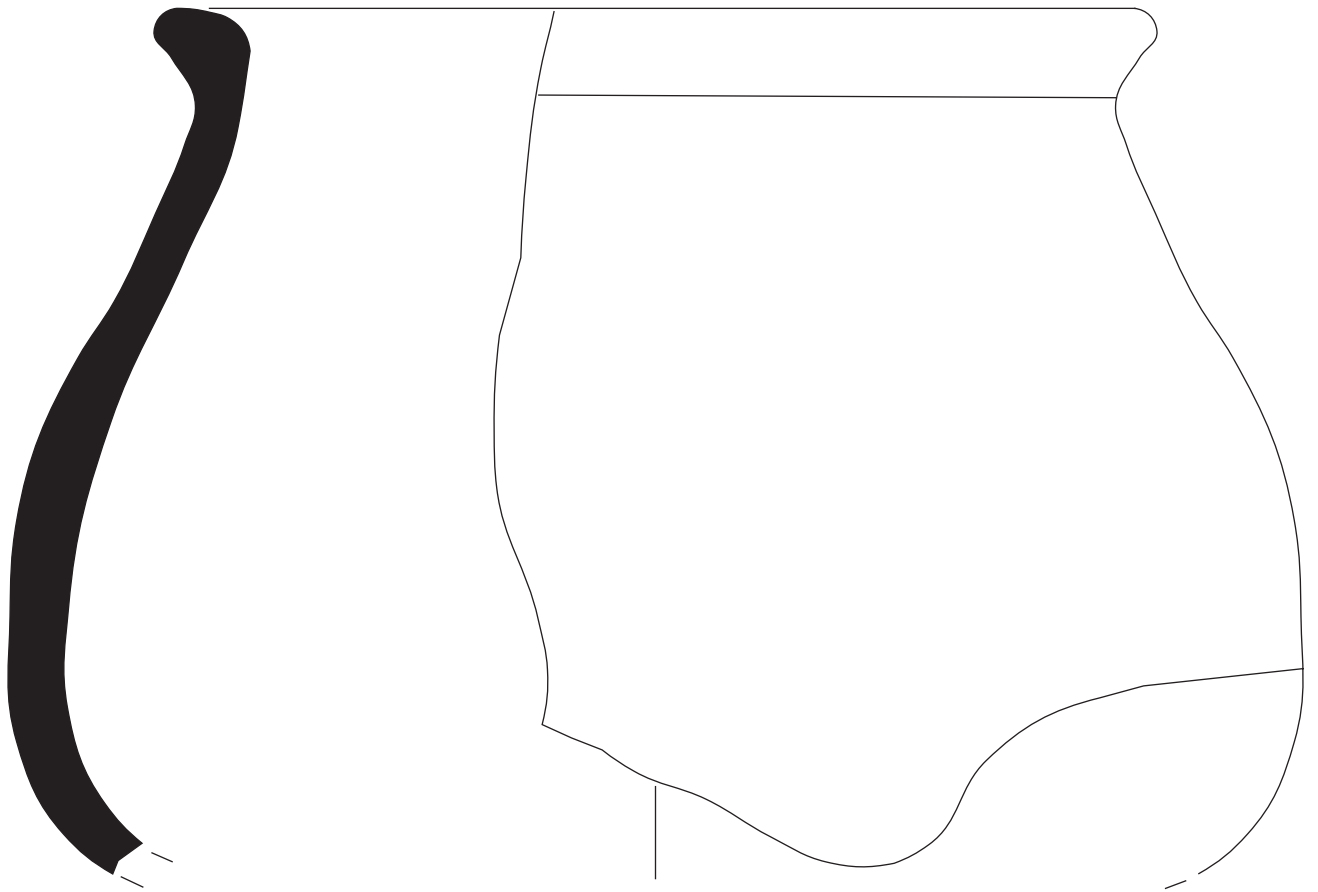

Secció A-A'

ANNEX 3: INVENTARI MATERIAL ARQUEOLÒGIC

INTER	UE	CLASE	FORM	TIPUS	NÚM.I NVE	INF	VOR	BAS	NAN	OBSERV
SPR-4	103	CVM		Olleta	1	0	1	0	0	
SPR-4	103	CVM		Plat	2	0	0	1	0	
SPR-4	103	CBC		Plat	3	0	0	1	0	
SPR-4	103	CBC		Plat		1	0	0	0	
SPR-4	202	CBC		Plat		1	0	0	0	
SPR-4	103	CBC		Plat	4	0	1	0	0	Blava catalana influència francesa. s.XVIII

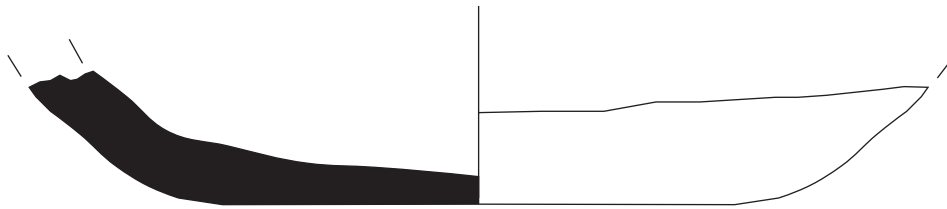

0 5 cm

Jaciment: SPR-4, La Roca del Vallès
Núm. inventari: 1

LÀMINA: 1

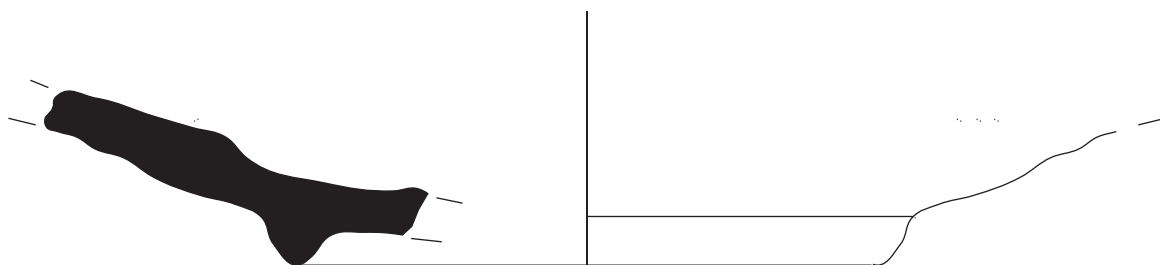
0 5 cm

Jaciment: SPR-4, La Roca del Vallès
Núm. inventari: 2

LÀMINA: 2

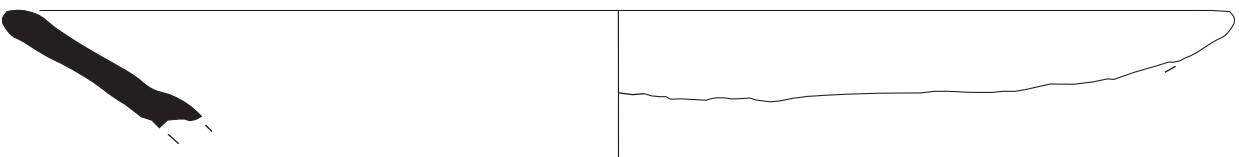
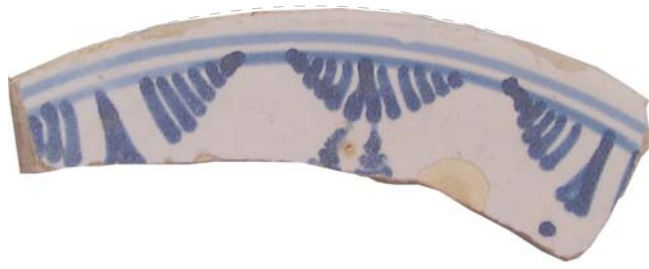

0 5 cm

Jaciment: SPR-4, La Roca del Vallès
Núm. inventari: 3

LÀMINA: 3

0 5 cm

Jaciment: SPR-4, La Roca del Vallès
Núm. inventari: 4

LÀMINA: 4

